

- 2) Huvudsyftena med utbyggandet i detta avseende böra vara
- a) att klarlägga och utveckla partiellt arbetsföras arbetsförmåga och yrkeskunskaper;
  - b) att i största möjliga utsträckning åvägbringa lämpliga arbetsmöjligheter för dem;
  - c) att vid utbildning eller anställning undanröja diskriminering av partiellt arbetsföra, betingad av deras invaliditet.
42. Utbyggandet av arbetsvården bör, där så befinnes önskvärt, främjas med bistånd av Internationella arbetsbyrån
- a) genom rådgivande tekniskt bistånd där så är möjligt;
  - b) genom organisation av ett omfattande internationellt utbyte av erfarenheter, förvärvade i olika länder;
  - c) genom andra former av internationell samverkan åsyftande en sådan organisation och utveckling av arbetsvården som är anpassad till behov och förhållanden i de enskilda länderna och som även innefattar utbildning av erforderlig personal.

Bilaga C.

Rekommendation (nr 100) angående skydd för migrerande arbetare i underutvecklade länder och områden

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, vilken av styrelsen för Internationella arbetsbyrån sammankallats till Genève och där samlats den 1 juni 1955 till sitt trettioåttonde sammanträde, och beslutat antaga vissa förslag angående skydd för migrerande arbetare i underutvecklade länder och områden, vilken fråga utgör den femte punkten på sammanträdet dagordning, samt beslutat, att dessa förslag skola taga form av en rekommendation, antager denna den tjuogoandra dagen i juni månad år nittonhundrafemtiofem följande rekommendation, som skall benämnas »rekommendation angående skydd för migrerande arbetare (underutvecklade länder) [Protection of Migrant Workers (Underdeveloped Countries) Recommendation, 1955].

I. Definitioner och tillämpningsområde

1. Denna rekommendation äger tillämpning på
  - a) länder och områden, där övergången från självhushållning till mer framskridna ekonomiska former, vilka äro grundade på lönearbete och innebära en över flera områden spridd utveckling av industriella och jordbrukande samhällen, framkallar betydande migrationsrörelser av arbetare och stundom av deras familjer;
  - b) länder och områden, genom vilka sådana migrationsrörelser av arbetare passera under fram- och i förekommande fall återresa, såvida i sådana länder och områden redan befintliga anordningar i det hela erbjuda vederbörande mindre skydd under deras resor, än vad som anges i denna rekommendation;

c) destinationsländer och -områden för sådana migrationsrörelser av arbetare, såvida i sådana länder och områden redan befintliga anordningar i det hela erbjuda vederbörande mindre skydd under deras resor eller anställning än vad som angives i denna rekommendation.

2. I denna rekommendation innebär uttrycket »migrerande arbetare» varje arbetare, som deltagar i sådana migrationsrörelser antingen inom de i punkt 1 a) ovan angivna länderna och områdena eller från dessa länder och områden till eller genom de i punkt 1 b) och c) ovan angivna länderna och områdena, vare sig han tillträtt anställning, flyttar för att söka anställning eller skall tillträda avtalad anställning och oavsett huruvida han antagit ett erbjudande om anställning eller slutit ett anställningsavtal. I tillämpliga fall innebär uttrycket »migrerande arbetare» även varje arbetare, som tillfälligt eller slutgiltigt återvänder till sitt hemland under eller vid slutet av sådan anställning.

3. Vad i denna rekommendation stadgas må icke i något avseende tolkas såsom innebärande rätt för en person att begiva sig till eller kvarbliva i något land eller område mot bestämmelserna i landets eller områdets immigrations- eller annan lagstiftning.

4. Anvisningarna i denna rekommendation skola icke rubba föreskrift eller på grundval av lagstiftning utformad praxis, sedvänja eller överenskommelse, varigenom den migrerande arbetaren tillförsäkras förmånligare villkor än i denna rekommendation angivna.

5. Varje form av olika behandling av migrerande arbetare bör upphävas.

II. Skydd för migrerande arbetare och deras familjer under fram- och återresa samt under tiden närmast före anställningen

6. 1) Genom lagstiftning eller lokala bestämmelser, genom mellanstatliga överenskommelser eller annorledes böra åtgärder vidtagas för att tillförsäkra migranterna och deras familjer skydd under färden mellan platsen för avresan och anställningsorten, detta såväl i migranternas eget som i de länders eller områdets intresse, varifrån de komma, inom vilka de förflytta sig och till vilka de begiva sig.

2) I sådant hänseende böra

- a) där så är fysiskt möjligt, mekaniserade transportmedel, innefattande jämväl den ordinarie offentliga transportapparaten för passagerare, ställas till de migrerande arbetarnas och deras familjers förfogande;
- b) på lämpliga avstånd längs resrouten rastställen upprättas, där kost, logi, vatten och nödig första hjälp kunna erhållas.

7. Alla erforderliga åtgärder böra vidtagas i syfte att migrerande arbetares möjlighet att färdas under rimliga förhållanden, vare sig det gäller

- a) rekryterade eller anställda arbetare, varvid i föreskrifterna angående rekrytering eller anställningsavtal bör fastslås den rekryterande partens, eller om sådan icke finnes, arbetsgivares skyldighet att bestrida resekostnaderna för arbetarna samt i förekommande fall för deras familjer; eller
- b) arbetare, som resa utan att ha slutit avtal eller antagit ett erbjudande om bestämd anställning, varvid åtgärder böra vidtagas för en nedsättning av resekostnaderna till minsta möjliga belopp.

8. 1) Åtgärder böra vidtagas för kostnadsfri läkarundersökning av migrerande arbetare vid avresan till eller vid tillträdet av anställningen även som vid densammas upphörande.

2) Därest brist på medicinsk personal i vissa områden omöjliggör en sådan dubbel läkarundersökning av samtliga migrerande arbetare, bör företräde lämnas migrerande arbetare,

- a) vilka komma från områden med smittsamma eller endemiska sjukdomar;
- b) vilka antaga eller ha varit anställda i arbeten, som äro förenade med särskilda fysiska risker;
- c) vilkas resor företagas i enlighet med särskilda för rekrytering eller anställning träffade anordningar.

9. 1) Om vederbörande myndighet efter samråd med arbetsgivar- eller arbetarorganisationer, där bådadera finnas, anser, att en acklimatiseringsperiod är nödvändig med hänsyn till de migrerande arbetarnas hälsa, bör myndigheten vidtaga åtgärder för att bereda arbetarna, särskilt dem som rekryterats eller äro bundna genom avtal, en sådan period omedelbart före anställningens tillträdande.

2) Vid bedömandet av behovet av en acklimatiseringsperiod bör myndigheten taga hänsyn till klimat, höjd över havet samt de olika levnadsförhållanden, under vilka de migrerande arbetarna kunna bli hänvisade att arbeta. Om en acklimatiseringsperiod befinnes påkallad, bör myndigheten fastställa periodens längd under beaktande av de lokala förhållandena.

3) Under acklimatiseringsperioden bör arbetsgivaren bära kostnaderna för tillräckligt underhåll för arbetaren samt för de medlemmar av hans familj, vilka äga åtfölja honom.

10. Åtgärder böra vidtagas för att tillförsäkra migrerande arbetare och i förekommande fall deras familjer rätt till hemsändning under en period, som skall fastställas av vederbörande myndighet efter samråd med arbetsgivar- och arbetarorganisationer, där bådadera finnas, under följande omständigheter

- a) om den migrerande arbetaren har rekryterats eller sänts till anställningsorten av den rekryterande eller av arbetsgivaren, bör hemsändningen ske till den plats, där han anställdes eller från vilken han förflyttades i anställningssyfte, samt på den rekryterandes eller på arbetsgivarens bekostnad, i samtliga fall då
  - i) arbetaren blir oförmögen till arbete på grund av sjukdom eller olycksfall under resan till anställningsorten;
  - ii) arbetaren vid läkarundersökning befunnits olämplig för anställning;
  - iii) arbetaren, sedan han förflyttats i anställningssyfte, går miste om anställning utan eget förvållande;
  - iv) vederbörande myndighet finner, att arbetaren genom falska uppgifter eller missförstånd anställtts eller förflyttats i anställningssyfte; eller
- b) om den migrerande arbetaren har slutit anställningsavtal och av arbetsgivaren eller dennes ombud sänts till anställningsorten, bör hemsändningen av arbetaren och de medlemmar av hans familj, vilka sänts på samma sätt, ske till den plats, där han anställdes, eller från vilken han förflyttades i anställningssyfte, samt på arbetsgivarens bekostnad, i samtliga fall då
  - i) den i avtalet föreskrivna anställningsperioden tilländalupit;
  - ii) avtalet häves på grund av arbetsgivarens oförmåga att uppfylla dess villkor;

- iii) avtalet häves på grund av arbetarens oförmåga att med hänsyn till sjukdom eller olycksfall uppfylla dess villkor;
- iv) avtalet häves genom överenskommelse mellan parterna;
- v) avtalet häves på framställning av endera parten, såvida icke vederbörande myndighet annorlunda bestämmer.

11. Vederbörande myndighet bör till välvilligt övervägande upptaga frågan huruvida och i så fall under vilka omständigheter migrerande arbetare eller deras familjemedlemmar, vilka icke sänts till anställningsorten av arbetsgivaren eller dennes ombud, må medgivas rätt till hemsändning.

12. Avlider migrerande arbetare, böra hans familjemedlemmar äga rätt att inom av vederbörande myndighet efter samråd med arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer, där bådadera finnas, fastställd tid hemsändas till den plats, där arbetaren anställdes, eller från vilken han förflyttades i anställningssyfte, på den rekryterandes eller arbetsgivarens bekostnad

- a) om familjemedlemmarna erhållit medgivande att åtfölja arbetaren till anställningsorten;
  - i) om dödsfallet inträffat under resan till anställningsorten; eller
  - ii) om den avlidne slutit anställningsavtal med arbetsgivaren; eller
- b) i övriga fall under de av vederbörande myndighet enligt punkt 11 ovan angivna omständigheterna.

13. 1) Det bör vara migrerande arbetare obetaget att avsäga sig rätten till hemsändning på arbetsgivarens bekostnad; sådan avsägelse bör göras inom tid och på sätt, som av vederbörande myndighet bestämmes efter samråd med arbetsgivarnas och arbetarnas organisationer, där bådadera finnas, och bör icke vara slutgiltig förrän vid utgången av sådan tid.

2) Det bör även vara migrerande arbetare obetaget att uppskjuta utnyttjandet av rätten till hemsändning till tid, som av vederbörande myndigheter fastställles.

14. I det fall, då standardiserade anställningsavtal, avsedda att slutas mellan arbetsgivare och migrerande arbetare, ha fastställts av vederbörande regering eller regeringar eller enligt dessas bemyndigande, böra, när så är möjligt, ombud för vederbörande arbetsgivare och arbetare, däri inbegripna representanter för deras respektive organisationer, om sådana finnas, höras angående bestämmelserna i sådana avtal.

15. 1) Åtgärder böra vidtagas för lämplig placering av migrerande arbetare.

2) Dessa åtgärder böra, där så är lämpligt, innefatta upprättandet av en offentlig arbetsförmedling, vilken bör

- a) bestå av ett hela landet eller området omfattande centralkontor samt av lokala kontor, upprättade såväl på platser, från vilka arbetare vanligen migrera, som inom sysselsättningscentra, så att upplysningar rörande arbetstillfällen kunna införskaffas och regelbundet spridas i de områden, från vilka arbetskraft vanligen söker sig till sådana centra;
- b) upprätta och vidmakthålla förbindelser med arbetsförmedlingar i andra länder eller områden, till vilka arbetare från ett visst område vanligen emigrera, i syfte att införskaffa upplysningar rörande därstädes förekommande arbetstillfällen;
- c) där så är möjligt upprätta och vidmakthålla anordningar för yrkesvägledning samt för att fastställa arbetarnas allmänna lämplighet för särskilda anställningar;
- d) där så är möjligt rådgöra och söka samverka med arbetsgivar- och arbetarorganisationer för arbetsförmedlingens utformning och verksamhet.

III. Åtgärder för att förhindra migrationsrörelser, då sådana anses stridande mot de migrerande arbetarnas och deras hemorters och hemländers intressen

16. Målet för den allmänna politiken bör vara att motverka migration av arbetare, när densamma anses stridande mot de migrerandes egna samt de samhällens och länders intressen, från vilka arbetarna komma; i sådant hänseende böra anlitas åtgärder, avsedda att förbättra levnadsvillkoren och höja levnadsstandarden i de områden, från vilka migrationer vanligen leda sitt ursprung.

17. Åtgärder, ägnade att vidtagas för att genomföra den i föregående punkt angivna politiken, böra innefatta

- a) i emigrationsområden antagande av program för ekonomisk utveckling och yrkesutbildning för att möjliggöra bättre utnyttjande av arbetskraft och naturtillgångar samt särskilt åtgärder, vilka kunna skapa nya arbetstillfällen och inkomstkällor för arbetare, som normalt skulle vara benägna att emigrera;
- b) i immigrationsområden rationellare utnyttjande av arbetskraften och ökning av produktiviteten genom förbättrad organisation av arbetet, bättre utbildning samt ökad mekanisering eller genom andra av de lokala förhållandena betingade metoder;
- c) inskränkning av rekryteringen i områden, där avlägsnande av arbetskraft kan förutses ogynnsamt påverka den sociala och ekonomiska organisationen samt befolkningens hälsa, välfärd och utveckling.

18. Regeringarna i de migrerande arbetarnas ursprungs- och destinationsländer eller -områden böra söka åstadkomma en successiv minskning av sådana migrationsrörelser, vilka anses stridande mot såväl de migrerande arbetarnas som de samhällens och länders intressen, varifrån arbetarna komma, och vilka icke varit underkastade kontroll eller befunnits omöjliga att kontrollera. Så länge de ekonomiska orsakerna till dylik oreglerad migration kvarstå, böra vederbörande regeringar söka utöva lämplig kontroll över såväl frivillig migration som organiserad rekrytering, i den utsträckning dylika åtgärder synas möjliga och önskvärda. Sådan inskränkning och kontroll kunna uppnås genom regionala eller lokala åtgärder eller genom bilaterala överenskommelser.

19. Så länge oreglerad migration förekommer, böra vederbörande regeringar såvitt möjligt söka tillförsäkra arbetare, vilka migrera under sådana förhållanden, i förevarande rekommendation angivet skydd.

IV. Skydd för migrerande arbetare under deras anställningstid

A. Allmänna riktlinjer

20. Ingenting bör underlåtas för att migrerande arbetare må tillförsäkras lika gynnsamma arbets- och levnadsvillkor som de vilka enligt lagstiftning eller praxis tillkomma andra arbetare med samma anställning samt för att garantera dem liksom andra arbetare det skydd, som anges i följande punkter av förevarande rekommendation.

B. Bostäder

21. Anordningar för att tillförsäkra migrerande arbetare bostäder böra innefatta åtgärder avsedda att, antingen på arbetsgivarens bekostnad eller ge-

nom lämpligt finansiellt stöd eller annorledes, tillhandahålla bostäder av godkänd standard och till hyror, som äro rimliga i förhållande till de olika arbetarkategoriernas löner.

22. Det bör åligga vederbörande myndighet att svara för tillfredsställande bostadsförhållanden för migrerande arbetare. Myndigheten bör fastställa en viss minimistandard för bostaden och noggrant övervaka, att denna standard upprätthålles. Myndigheten bör vidare fastställa vilka rättigheter som tillkomma arbetarna, då dessa anmodas utrymma bostaden vid anställningens upphörande, ävensom vidtaga alla erforderliga åtgärder för att tillse att dessa rättigheter respekteras.

C. Löner

23. 1) Åtgärder böra vidtagas för fastställande av migrerande arbetares löner.

- 2) Sådana åtgärder böra innefatta
- a) antagandet av en minimilöneskala, konstruerad på sådant sätt att dess lägsta lönesats, inklusive alla tillägg, bereder en i icke kvalificerat arbete anställd arbetare möjlighet att åtminstone tillgodose sina minimibehov enligt i området godtagen standard och med beaktande av normala försörjningskrav;
  - b) periodiskt fastställande av minimilönesatser antingen
    - i) genom frivilligt slutna kollektivavtal mellan vederbörande arbetares representativa organisationer samt arbetsgivarna eller vederbörande arbetsgivarorganisationer; eller
    - ii) där lämplig ordning för fastställande av minimilönesatser genom kollektivavtal icke finnes, av vederbörande myndighet i enlighet med den i punkt a) ovan angivna principen.

24. Då så befinnes lämpligt bör vederbörande myndighet vid lönernas fastställande beakta tillgängliga uppgifter från budgetundersökningar rörande hushållskonsumtionen inom vederbörande område; sådana undersökningar böra företagas i samråd med vederbörande representativa arbetsgivar- och arbetarorganisationer.

25. Representanter för arbetsgivar- och arbetarorganisationer, där sådana finnas, och eljest, representanter för vederbörande arbetsgivare och arbetare, böra till lika antal och med samma rätt medverka vid tillämpningen av den lagstadgade ordningen för fastställande av minimilönesatser.

26. Gällande minimilönesatser böra bringas till vederbörande arbetsgivares och arbetares kännedom. Då lönesatserna fastställts i enlighet med punkt 23 mom. 2) b) ii), böra de vara bindande för båda parter och icke utan uttryckligt medgivande av vederbörande myndighet kunna sänkas genom överenskommelse mellan parterna.

27. Arbetsgivare böra vara skyldiga att beträffande varje arbetare föra register över löneutbetalningar och avdrag. Löne- och avdragsbelopp böra meddelas vederbörande arbetare.

28. Löneavdrag böra medgivas endast under de villkor och i den utsträckning, som föreskrivas i nationell lagstiftning eller bestämts genom kollektivavtal eller skiljedom.

29. Lönen bör normalt erläggas i lagligt betalningsmedel direkt till varje arbetare.

30. Lönen bör utbetalas regelbundet med sådana mellanrum att risken för löntagarna att skuldsätta sig nedbringas så långt detta är möjligt, såvida icke en häremot stridande lokal sedvänja förefinnes, och vederbörande myn-

dighet efter hörande av ombud för arbetarna eller deras representativa organisationer finner, att arbetarna önska bibehålla denna sedvänja.

31. Det bör vara förbjudet att helt eller delvis utbyta lönen mot alkohol eller skadliga ämnen.

32. Löneutbetalning må icke äga rum å utskänkingsställe eller i affärer utom såvitt angår där anställda arbetare.

33. Arbetsgivarna böra anmodas att begränsa varje förskott till en ringa del av arbetarens månatliga lön.

34. Förskott utöver ett av vederbörande myndighet fastställt belopp bör icke kunna lagligen återkrävas, vare sig genom innehållande av vid en senare tidpunkt förfallet lönebelopp eller annorledes. Ränta bör icke debiteras å förskott.

35. En arbetare, på vilken minimisatserna äro tillämpliga och vilken, sedan dessa trätt i kraft, uppburit lön enligt lägre lönesatser, bör äga genom rättsligt eller annat lagligen medgivet förfarande återfå skillnaden inom tid, som fastställs i lagstiftningen.

36. Därest livsmedel, bostad, kläder och andra väsentliga förnödenheter och tjänster utgöra del av ersättningen, bör vederbörande myndighet i samverkan med arbetsgivarnas och arbetarnas representativa organisationer vidtaga alla genomförbara åtgärder för att tillse, att dessa förmåner äro tillräckliga, att deras kontantvärde är riktigt uppskattat och att betalningen in natura icke i värde överstiger en viss av vederbörande myndighet fastställd del av den kontanta grundlönen.

D. Tillträde utan diskrimination till kvalificerade arbeten

37. Principen om lika möjligheter för alla befolkningsgrupper, däri inbegripna migrerande arbetare, bör godtagas.

38. Med förbehåll för tillämpning av nationella immigrationslagar samt speciella lagar rörande utlänningars anställning i allmän tjänst, böra alla skrankor, vilka under åberopande av nationalitet, ras, hudfärg, trosbekännelse, stamtillhörighet eller anslutning till facklig organisation hindra eller begränsa tillträde för någon grupp av befolkningen, däri inbegripna migrerande arbetare, till vissa slag av arbete eller anställning, anses såsom stridande mot den offentliga politiken, och principen om upphävande av alla sådana skrankor bör godtagas.

39. Omedelbara åtgärder böra vidtagas för att garantera det praktiska genomförandet av de i punkterna 37 och 38 av denna rekommendation angivna principerna samt för att främja ett ökat deltagande i kvalificerat arbete från de minst gynnade arbetargruppernas sida.

40. Sådana åtgärder böra särskilt innefatta

- a) i alla länder och områden lika möjligheter för alla arbetare till teknisk utbildning samt yrkesutbildning ävensom lika möjligheter för alla arbetare att vinna anställning i nya industriföretag;
- b) i länder eller områden, där olika av ras eller ursprung betingade klasser redan uppkommit och antagit bestående karaktär, införande av anordningar, vilka möjliggöra för arbetare tillhörande den minst gynnade kategorien att erhålla tillträde till halvkväifierade och kvalificerade arbeten;
- c) i länder och områden, där olika genom ras eller ursprung åtskilda klasser icke uppkommit och antagit bestående karaktär, tillhandahållande av lika möjligheter för alla yrkeskunniga arbetare att vinna tillträde till kvalificerat arbete.

E. Facklig verksamhet

41. Migrerande arbetare böra tillförsäkras föreningsfrihet samt rätt att fritt ägna sig åt sådan facklig verksamhet, som icke är stridande mot lag i orter, där de arbeta, och alla genomförbara åtgärder böra vidtagas för att garantera för vederbörande arbetare representativa fackföreningar rätt att sluta kollektivavtal med arbetsgivare eller arbetsgivarorganisationer.

F. Tillhandahållande av konsumtionsvaror

42. 1) Åtgärder böra vidtagas för att garantera att konsumtionsvaror, särskilt förnödenheter av väsentlig betydelse och livsmedel till skäliga priser och i tillräckliga kvantiteter finnas tillgängliga för migrerande arbetare och deras familjer.

2) Odlingsbar jord bör om möjligt ställas till migrerande arbetares förfogande, antingen genom arbetsgivarens eller vederbörande myndighets försorg.

43. I de fall där kooperativa organisationer skulle vara till gagn, böra åtgärder vidtagas för utvecklingen av sådana organisationer; dessa åtgärder böra omfatta

- a) om möjligt anläggning av gårdar för djuruppfödning, fiskdammar och handelsträdgårdar på kooperativ grundval;
- b) upprättandet av detaljhandelsaffärer, drivna av arbetarkooperationer;
- c) stöd från regeringarnas sida för utbildning av medlemmar i kooperativa företag, för kontroll av deras administration och inriktningen av deras verksamhet.

44. 1) Därest fabriksbutiker äro anslutna till företagen, bör i sådana butiker endast kontant försäljning äga rum.

2) Om de lokala förhållandena ännu icke medgiva tillämpning av punkt 1) ovan, bör migrerande arbetare medgiven kredit begränsas till en av vederbörande myndighet fastställd del av lönen samt avse en fastställd period, vilken bör vara så kort som möjligt. Det bör vara förbjudet att debitera ränta på lämnad kredit eller att mottaga återbetalning i form av arbete.

3) Tvång må icke utövas å vederbörande migrerande arbetare i syfte att förmå honom att utnyttja sådana butiker.

4) Därest tillgång till andra inköpsställen saknas, bör vederbörande myndighet vidtaga erforderliga åtgärder för att tillse att försäljningen av varor sker till skäliga och rimliga priser samt att av arbetsgivaren inrättade fabriksbutiker icke drivas i vinstsyfte utan allenast för att tillgodose vederbörande arbetares intresse.

G. Social trygghet, säkerhet på arbetsplatsen och yrkeshygien

45. Åtgärder till förmån för migrerande arbetare böra under alla omständigheter i första hand, utan diskriminering på grund av nationalitet, ras eller religion, avse lämpliga anordningar för ersättning vid olycksfall i arbete, hälso- och sjukvård för arbetarna och deras familjer, yrkeshygien samt förebyggande av olycksfall i arbete och yrkessjukdomar.

46. Dessa åtgärder böra innefatta

- a) läkarkontroll i enlighet med lokala förutsättningar genom regelbundna besök under anställningen ävensom vid sjukdomsfall;
- b) första hjälp, fri läkarvård samt tillgång till vård å sjukhus i enlighet med av vederbörande myndighet föreskriven standard;
- c) ersättning vid olycksfall i arbete och yrkessjukdom;
- d) lämpliga hjälpåtgärder i händelse av olycksfall i arbete eller yrkessjukdom;

- e) åtgärder för tryggnad av migrerande arbetares hälsa och säkerhet på arbetsplatsen;
- f) åtgärder för anmälan av olycksfall i arbete samt undersökning av orsakerna till sådana olycksfall;
- g) förpliktelse för arbetsgivarna att genom anslag, samtal eller annorledes fästa migrerande arbetares uppmärksamhet på varje farlig eller hälsovådlig detalj i deras arbete;
- h) särskild utbildning eller fortbildning eller upplysning av migrerande arbetare rörande förebyggande av olycksfall och hälsorisker på arbetsplatsen, då på grund av bristande kännedom om arbetsprocessen, språksvårigheter eller av andra skäl den utbildning eller upplysning som normalt meddelas andra arbetare befinnes olämplig;
- i) införande av metoder för samverkan mellan arbetsgivare och arbetare för främjande av säkerhetsåtgärder;
- j) särskilda sociala och hälsovårdande åtgärder i syfte att skydda den migrerande arbetarens hustru och barn, som sammanbo med honom.

47. Därest migrerande arbetare icke kunna röna samma behandling som andra arbetare i fråga om skydd mot risker i samband med invaliditet, ålderdom och dödsfall, böra, i den mån så är möjligt och önskvärt, åtgärder vidtagas för att i samverkan med arbetarna upprätta ömsesidiga hjälpföreningar och understöds-kassor inom företagen i syfte att tillgodose de migrerande arbetarnas behov i dessa fall, varvid dessa åtgärder skola anses bereda väg för en mera allmän lokal, regional eller territoriell organisation.

H. Migrerande arbetares förhållande till hemorten

48. Åtgärder böra vidtagas i syfte att bereda migrerande arbetare möjlighet att upprätthålla kontakt med sina familjer och sin hemort; sådana åtgärder böra innefatta

- a) anordningar, som äro erforderliga för ett frivilligt översändande av medel till arbetarens i hemorten eller annorstädes kvarvarande familj samt för uppläggande med arbetarens samtycke av ett sparkonto, avsett att av honom lyftas vid avtalstidens utgång eller då han återvänder hem eller under andra förhållanden, varom överenskommelse skall träffas med honom;
- b) anordningar för underlättande av korrespondens mellan den migrerande arbetaren, hans familj och hans hemort;
- c) anordningar för att underlätta för den migrerande arbetaren att gentemot hans hemort uppfylla de hävdvunna förpliktelser, vilka han önskar iakttaga.

I. Migrerande arbetares materiella, intellektuella och moraliska välfärd

49. Åtgärder böra vidtagas för att trygga migrerande arbetares materiella, intellektuella och moraliska välfärd; sådana åtgärder böra innefatta

- a) främjande av frivilliga former av sparande;
- b) skydd för migrerande arbetare mot ocker, särskilt genom nedsättning av ränta å lån, kontroll av kreditinstitutioners verksamhet samt främjande av långivning för lämpliga ändamål genom kooperativa kreditorganisationer eller genom institutioner under kontroll av vederbörande myndighet;
- c) tillsättande i immigrationsområden, där så är möjligt, av kuratorer, vilka äro förtrogna med de migrerande arbetarnas språk och sedvänjor, i syfte att underlätta arbetarnas och deras familjers anpassning till deras nya levnadssätt;

- d) åtgärder för att tillförsäkra migrerande arbetares barn tillfällen till undervisning;
- e) lättnader för migrerande arbetare att tillfredsställa sina intellektuella och religiösa behov.

V. Migrerande arbetares bosättning

50. Med undantag för sådana fall, då en stadigvarande bosättning av migrerande arbetare är klart stridande mot deras och deras familjers intressen eller är till nackdel för näringslivet i vederbörande länder eller områden, bör den allmänna normen för migrationspolitiken vara att med alla tjänliga medel — och särskilt genom de i del IV samt punkterna 51, 52 och 53 av denna rekommendation förordade åtgärderna — främja arbetarnas och deras familjers bosättning i eller i närheten av sysselsättningscentra.

51. På sätt angives i punkt 3 må vad i denna rekommendation sägs icke i något avseende tolkas såsom innebärande rätt för en person att begiva sig till eller kvarbli i något land eller område i strid mot bestämmelserna i landets eller områdets immigrations- eller annan lagstiftning. Därest det icke finnes stridande mot vederbörande lands politik, bör dock vederbörande myndighet taga under övervägande att bevilja migrerande arbetare, vilka under minst fem år varit bosatta i det land, till vilket de invandrat, alla för förvärv av medborgarskap i immigrationslandet erforderliga lättnader.

52. 1) Där varaktig bosättning av migrerande arbetare vid eller i närheten av deras anställningsort finnes möjlig, böra åtgärder vidtagas för främjandet av deras stadigvarande bosättning.

2) Dessa åtgärder böra innefatta

- a) främjande av rekrytering av migrerande arbetare, vilka åtföljas av sina familjer;
- b) där så är möjligt och önskvärt, medgivande av lättnader i syfte att möjliggöra upprättandet av lämpliga kollektiva anordningar vid eller i närheten av anställningsorten;
- c) tillhandahållande av bostäder av godkänd standard och till skäligena kostnader för att främja stadigvarande familjebosättning;
- d) där så är möjligt och önskvärt, upplåtande av tillräcklig jordareal för produktion av livsmedel;
- e) i brist på lämpligare anordningar och närhelst så är möjligt och önskvärt, anläggning av byar eller samhällen för pensionerade migrerande arbetare på sådana platser, där det är möjligt för dem att bidra till sitt uppehälle.

VI. Rekommendationens tillämpning

53. Vederbörande myndighet bör vidtaga åtgärder för kontroll genom lämpligt administrativt organ och i samverkan med arbetsgivar- och arbetarorganisationer, där bådadera finnas, av tillämpningen av de i denna rekommendation angivna anordningarna för skydd av migrerande arbetare.

54. Särskilt i sådana fall då den migrerande arbetaren icke är förtrogen med anställningsvillkor, språk, seder eller valuta i anställningsområdet, bör vederbörande administrativa organ tillse, att med slutande av anställningsavtal förenade formaliteter iakttagas på sådant sätt, att varje arbetare fattar innebörden av anställningsvillkoren, bestämmelserna i avtalet ävensom detaljerna rörande lönesatser och löneutbetalning samt att han av fri vilja och medvetet godkänt sagda bestämmelser och villkor.

55. Varje medlem av Internationella arbetsorganisationen bör tid efter annan, i enlighet med vad styrelsen därom må komma att bestämma, till

Internationella arbetsbyrån avgiva redogörelse för lagstiftning och praxis med avseende å de i rekommendationen behandlade frågorna i de länder och områden, för vilka medlemmen är ansvarig. Av sådana rapporter bör framgå, i vilken omfattning rekommendationens anvisningar genomförts eller avses att genomföras, ävensom sådana jämkningar därutinnan som befunnits eller må finnas erforderliga för antagande eller tillämpning av anvisningarna.

56. Varje medlem av Internationella arbetsorganisationen, som är ansvarig för något utanför moderlandet beläget territorium, bör vidtaga alla åtgärder inom sitt kompetensområde för att i varje sådant territorium trygga en effektiv tillämpning av den i förevarande rekommendation angivna minimistandarden och särskilt underställa rekommendationen den myndighet eller de myndigheter, vilka äro behöriga att i varje sådant territorium genomföra nämnda minimistandard.

Bilaga D.

Resolutioner

- I. Resolution i anledning av Förenta Nationernas tioårsjubileum.
- II. Resolution angående deltidсанställning av kvinnor samt anställning av äldre kvinnor.
- III. Resolution angående anställning av kvinnor med försörjningsplikt mot minderåriga barn.
- IV. Resolution angående förhållandet mellan arbetare och företagsledning.
- V. Resolution angående skydd för fackföreningsrättigheter.
- VI. Resolution angående förbättring av arbetarskydd och säkerhet på arbetsplatser.
- VII. Resolution angående fredligt utnyttjande av atomenergien.
- VIII. Resolution angående nedrustning samt utnyttjande av resurser, som skulle komma att frigöras genom en begränsning av rustningsutgifterna.
- IX. Resolution angående uppförande på dagordningen för ett framtida konferenssammanträde av frågan om antagandet av ett instrument för vidgad tillämpning av 1939 och 1955 års konventioner angående straffpåföljder.
- X. Resolution angående genom krig handikappade personer.
- XI. Resolution angående antagandet av en framtida konvention rörande migrerande arbetare i underutvecklade länder och områden.
- XII. Resolution angående uppförande på dagordningen för nästa allmänna konferenssammanträde av frågan om yrkesutbildning inom jordbruket.
- XIII. Resolution angående uppförande på dagordningen för nästa allmänna konferenssammanträde av frågan om välfärdsanordningar för arbetare.
- XIV. Resolution angående antagande av budget för 38:e budgetåret (1956) och fördelning av utgifterna för samma budgetår på olika medlemsstater.
- XV. Resolution angående Internationella arbetsorganisationens bidrag till arbetsbyråns tjänstepensionsfond avseende år 1956.
- XVI. Resolution angående förordnande av ledamöter i Internationella arbetsorganisationens administrativa domstol.